

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XV. ročník
číslo 4/2017

„Nedovoľ, aby sa v tvojom živote tak rozmnožili starosti,
že pre ne zabudneš na radosť,
ktorú dáva zmŕtvychvstalý Kristus.“

Svätá Matka Tereza

Širime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Také veľké
tajomstvo...

strana 3

Zaujalo nás

Kresťanskí seniori po
výročnom členskom
zhromaždení

strana 4

Zažili sme

Duchovná obnova vo
Svätej Zemi s pátrom
Majerníkom

4. časť - Jeruzalem II.

strana 5-7

Týka sa nás

Ranná homília
pápeža Františka:
Pôstne obrátenie
spochová v ...

strana 8

Zamyslenie

Križ všetko križuje a
prináša obnovu

strana 9-10

Týka sa nás

Pápež František:
„Ježiš Kristus vstal z
mŕtvych!“

strana 10-11

Farská kronika

od 23.2. do 21.3.2017

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Francesco Hanzely
Zuzana Lea Laššová
Pavína Laššová
Samuel Radosa
Dávid Jozef Jakubík

S nádejou na večný život sme
odprevali:

František Bujna, 70 r.
Marta Odložilová, 79 r.
Marie Urbanová, 83 r.
Márió Jeřábek, 6 r.
Anton Čangel, 73 r.
Alžbeta Kováčová, 68 r.
Mária Vavrová, 72 r.
Lýdia Piačeková, 76 r.
Anna Kližanová, 85 r.
Marta Jašková, 57 r.
Terézia Lauková, 82 r.
Jozef Vacval, 75 r.

Príanie k Veľkej noci

Prajeme vám, aby ste sa vždy dokázali oprieť o tú najistejšiu istotu, ktorá jasne zažiarila vo veľkonočné ráno, ktorá nikdy nepadla ani nepadne, ktorá nikdy nesklamala ani nesklame, ktorá nikdy nezlyhala ani nezlyhá, ktorá pevne stojí, aj keď všetky ľudské istoty padnú - o ZMŔTVYCHVSTALÉHO KRISTA! Vyprosujeme vám požehnanú Veľkú noc. ☺ redakcia

Kvetný víkend 2017

Banská Bystrica 7. - 9. apríl

Ahojte! ☺ Opäť vás všetkých pozývame na diecézne stretnutie mladých s otcom biskupom. Stretnutie sa bude konať v Gymnázium Andreja Sládkoviča v Banskej Bystrici.

Tento rok nás bude sprevádzať Panna Mária: „Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.“ (Lk 2,19) Čaká nás bohatý program, v ktorom si určite každý nájde niečo pre seba. Tešíme sa na vás! ☺

www.dcmajak.sk/kvetny-vikend.html

Liturgický kalendár

2.4. - 5. pôstna nedeľa

9.4. - Kvetná nedeľa

16.4. - Veľkonočná nedeľa

23.4. - 2. veľkonočná nedeľa - Nedeľa Božieho milosrdenstva

30.4. - 3. veľkonočná nedeľa

Také veľké tajomstvo...

Drahí čitatelia Pútnika!

Blížime sa k sviatkom Veľkej noci - slávenia smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Kedysi ešte ako dieťa som bol na slávení veľkonočnej vigílie. Doteraz si pamätám kázeň, ktorá tam vtedy odznela. Kňaz prišiel ku kazateľnici, s veľkou vážnosťou sa na nás pozrel a povedal: „Je to také veľké tajomstvo, že sa to nedá ani slovami vyjadriť...“ a kázeň skončila. Áno, je to tajomstvo, ktoré veľmi úzko súvisí s naším životom. Každý človek smeruje k tomu okamihu života, že toto tajomstvo bude veľmi aktuálne. To je aj zmysel liturgie - v dejinách času sprítomňovať lásku Boha k človeku, ktorý tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí.

Práve na Veľkú noc sme konfrontovaní aj tak vnútorne s našou vierou, s tou podstatnou pravdou našej viery - Ježišovým zmŕtvychvstaním. A je to veru podstatná pravda, veď aj sv. Pavol hovorí: „Keď Kristus nevstal, vaša viera je márna.“ Stojíme pred týmto veľkým tajomstvom s našou vierou a blahoslavenstvom, lebo blahoslavení, ktorí nevideli a uverili, ako Pán Ježiš po svojom zmŕtvychvstaní hovorí Tomášovi, ktorý sa chcel „presvedčiť“. Nemáme aj my niekedy túžbu presvedčiť sa, ohmatať, jednoducho dotknúť sa Ježišových rán, dotknúť sa tajomstva, ktoré presahuje našu skúsenosť, naše vnímanie sveta, aby sme mali istotu - lebo veď o tú istotu ide?

Mať tak tú skúsenosť, ktorú mali učeníci!

Od veľkej radosti sa ani nezmohli na slová, keď k nim prichádza zmŕtvychvstálny Pán. A predsa ich slovo, ich svedectvo aj nás posilňuje a uisťuje, že - Kristus vstal z mŕtvych. Ako nám apoštol Ján v liste svedčí: čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadali a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: Slovo života.

Už párkrát som dostal otázku, čo kňaz cíti, keď slúži svätú omšu, keď drží v rukách

Telo a Krv Kristovu. A často odpovedám: keby cítil, už by nemusel veriť. Každá sv. omša je úzko spojená s tajomstvom Veľkej noci, ktorú sprítomňuje a robí nás na nej účastnými pri slávení liturgie Veľkej noci. Keď budeme rozjímať nad tajomstvom múdrosti kríža Veľkého piatku, ale aj radosťou veľkonočného rána, poprosme Krista,

ktorý je Pánom času aj večnosti, a ktorý je ten istý včera, dnes a naveky o tú hlbokú živú vieru, v ktorej dokážeme vyznať s apoštolom Tomášom: Pán môj a Boh môj v každom okamihu nášho života.

Prajem vám milostiplné a radostné veľkonočné sviatky, aby ste tajomstvo a posvätno Ježišovej smrti a zmŕtvychvstania prežili naplno vo svojom srdci, rodine, ale aj v liturgii a mohli dosvedčiť, že Kristus skutočne vstal z mŕtvych.

Jozef Mikula
kaplán

Kresťanskí seniori po výročnom členskom zhromaždení

ZAUJALO NÁS

Kresťanskí seniori zavřili jednu etapu svojho klubového života výročným členským zhromaždením, ktoré prebehlo v utorok 14.2.2017. Terajšia aktivita sa odvíja práve podľa záverov spomenutého zhromaždenia, podľa schváleného programu. Aj naďalej sa stretáme každý štvrtok o 10,00 hod. v klubovni spoločenských organizácií okrem prvého štvrtka v mesiaci, kedy je stretnutie poobede o 14,00 hod. Za aktívnej účasti kresťanských seniorov prebehli modlitby krížovej cesty v prvý marcový piatok a druhú pôstnu nedeľu. Na Kvetnú nedeľu 9.4. sa budeme predmodlievať krížovú cestu na našej Krížovej ceste Povýšenia svätého Kríža, a aj týmto pozývame všetkých na túto pobožnosť. Ak Pán Boh dá, zídeme sa o 15,00 hod. pri prvom zastavení krížovej cesty. Aj týmto spôsobom vstúpime do veľkého týždňa. V priebehu marca sme sa postarali o krajší vzhľad našej krížovej cesty Povýšenia sv. Kríža tým, že sme tam odpracovali zopár brigádnických hodín. Chcem sa všetkým, ktorí sa týchto prác zúčastnili, pekne poďakovať.

V rámci prijatého programu máme rozbehnuté niektoré akcie. Za výdatnej pomoci nášho pána dekana plánujeme od 1.5. - 3.5. vo farskej budove usporiadať pre našich členov duchovné cvičenia. V pondelok 8.5. už tradične máme v pláne ísť do rekreačnej oblasti Ľubianka, kde okrem sv. omše sa chceme aj trochu zabaviť. V sobotu 13.5. plánujeme púť na Staré Hory, práve na storočnicu Fatimských zjavení, v spolupráci s bratstvom Sv. ruženca. Na nedeľu Božieho milosrdenstva 23.4. majú prísť priatelia z Topoľčian pod vedením

rehoľných sestričiek zahrať a zaspievať v Dome kultúry muzikál „Milosrdný Otec“, čo je divadlo podľa podobenstva o márnotratom synovi. Ďalší muzikál máme v pláne asi v polovici júna, a to „Povolanie pápež“. Je to predstavenie o živote a diele sv. pápeža Jána Pavla II. Na predstavenie pôjdeme do DAB v Nitre. V sobotu 3.6. nás čaká veľmi dôležitý bod nášho programu, kedy v spolupráci so ZŠ a MŠ na Veľkej okružnej máme pripravený športový deň. V rámci tohto dňa prebehne 3. ročník bežeckých pretekov a tiež športové súťaže kresťanských seniorov z nášho kraja. Chcem aj týmto spôsobom úctivo vyzvať našich členov, aby pomohli pri príprave a realizácii tohto dňa možno aj tým, že sa zúčastnia štvrtkových stretnutí, kde sa obyčajne plánujú a rozdeľujú úlohy. Už teraz vám patrí veľká vďaka a Pán Boh zaplať.

Vážení priatelia, bratia a sestry! Keď sa nám dostane do rúk toto číslo Pútnika, budeme sa nachádzať už druhej polovici pôstneho obdobia. Od sviatkov Veľkej noci, čo je vrchol celého liturgického roka, keď si pripomenieme hlavne Veľkým trojdním u m u č e n i e , s m r ť , a l e h l a v n e z m ŕ t v y c h v s t a n i e nášho Spasiteľa Ježiša Krista nás budú deliť už iba dva týždne. Prajem spolu s našimi členmi celej našej farnosti Božie požehnanie do ostatných dní pôstneho obdobia. Radostné, milostiplné prežitie veľkonočných sviatkov! Aby nám do našich rodín zmŕtvychvstalý Pán Ježiš priniesol pokoj, lásku, dobrotu, aby sme si vedeli navzájom niesť naše životné kríže.

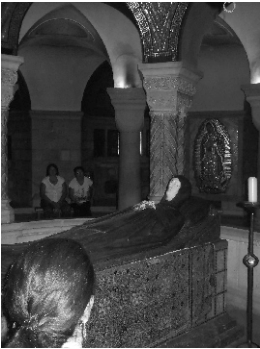
Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov

Duchovná obnova vo Svätej Zemi s pátrom Majerníkom

4. časť - Jeruzalem II.

V Jeruzaleme sme navštívili aj miesto poslednej večere - vonkajší dvor. Pre krátkosť času sme sa do Večeradla nedostali. Navštívili sme križiacky kostol, ktorí moslimovia premenili na mešitu, tu sme sa však nemohli modliť. Na stenách boli zatreté kresťanské mozaiky, prekryté arabskými veršami z Koránu. Potom sme navštívili Kostol usnutia, týčiaci sa nad horou

Kostol Usnutia Panny Márie

Sion. Pripomína tradíciu, podľa ktorej na tomto mieste naveky usnula Panna Mária. V strede krypty sa nachádza socha spiacej Panny Márie v životnej veľkosti. Naše kroky smerovali k Múru nárekov. Dostali sme sa do židovskej štvrti starého mesta, kde všade naokolo hliadkovala Izraelská armáda. Pred Múrom nárekov sa nachádzal obrovský pozlátený sedemramenný svietnik - nazývaný menora. Už z

Majerník nám rozprával o histórii Múru nárekov. Je rozdelený na dve časti. Jedna je pre mužov, druhá pre ženy. Prístup k Múru nárekov je umožnený 24 hodín denne. Židovské ženy sa tu modlia, aby sa im narodil Mesiáš, na ktorého židia ešte stále čakajú... My sme mali možnosť sa tu pomodliť v oddelených častiach múra. Naľavo od vonkajšieho Múru nárekov bola synagóga, v ktorej sa pri ňom modlilo veľké množstvo modliacich sa ortodoxných židov. Modlili sa tam aj izraelskí vojaci. Z tunelov Múru nárekov sme

Múr nárekov

Sedemramenný židovský svietnik menora nad Múrom nárekov

výšky bolo vidieť, že sme pri ňom. Za ním sa týčila mešita Al Aqsa. Pred vstupom armáda skontrolovala skenerom naše batohy a veci. Bezpečnosť tam bola 100-percentná. Otec

pokračovali do arabskej štvrti, na arabský trh smerom k Via Dolorosa - k zastaveniam krížovej cesty. Malé uličky boli lemované obrovským počtom arabských obchodov. Začiatok Via Dolorosa stráži izraelská polícia. 1. zastavenie: Ježiš je odsúdený. Ježiš bol vypočutý a odsúdený Pontiom Pilátom v Pretóriu pevnosti Antonia, ktorá bola centrálou rímskej posádky, umiestnenej v Jeruzaleme a zároveň sídlom prokurátora, v časoch jeho návštev. Dnes je prvé zastavenie na nádvorí školy Al-Qmariya. „Hneď zrána mali poradu veľkňazi so staršími a zákonníkmi, teda celá veľrada. Ježiša spúťali, odviedli a odovzdali Pilátovi.“ (Mk 15,1) 2. zastavenie: Ježiš berie kríž. Františkánska kaplnka Bičovania a kaplnka Odsúdenia pripomínajú miesta, na ktorých bol Ježiš sužovaný a kde vzal kríž. „Vojaci uplietli z trnia

ZAŽILI SME

korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového pláštá. Prichádzali k nemu a hovorili: „Bud' pozdravený, židovský kráľ.“ A bili ho po tvári.“ (Jn 19,2-3) Aj ďalšie zastavenia sme sa tu modlili. Páter nechcel, aby sme strácali čas modlením sa pri arabských obchodoch. Potom sme sa vybrali do Božieho hrobu. Ďalšie

mesta, pretože židovský zvyk zakazoval vykonávať popravu a pochovávať v meste. Posledných päť zastavení krížovej cesty sa nachádza v Bazilike Svätého Hrobu. Malé kamenné schodisko vedie do Kaplnky Zvliekania. Miesto, kde bol Ježiš ukrižovaný, zdobia kamenné mozaiky. „Keď prišli na miesto, ktoré sa volá

ZAŽILI SME

Bazilika Božieho hrobu

zastavenia krížovej cesty boli cestou k nemu. Kostol Božieho hrobu získal dnešný vzhľad v roku 1149, keď ho obnovili po dobytí Jeruzalema križiaci. Pod jednou strechou je Ježišov hrob i miesto ukrižovania - Kalvária (Golgota). V Ježišových časoch bolo toto miesto za hradbami

Mramorová mozaika vzkrieseného Ježiša v Božom hrobe

Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava.“ (Lk 23,33) Pri vstupnej bráne do kostola sa najprv nachádza Kameň pomazania - oltár označuje miesto, kde Márii vložili do lona Ježišovo telo po tom, ako ho snáli z kríža. Ježišovo telo ležalo na Kameni pomazania, kde bolo pomazané zmesou myrhy, aloy a vonných olejov a pripravené na pohreb. Hneď pri ňom je mozaika znázorňujúca uloženia Ježiša na Kameň, aj uloženie jeho tela do hrobu. Svätý hrob, najposvätejšie miesto v kresťanskom svete, leží uprostred rotundy v bohato zdobenom monumente. Okolo rotundy bolo postavené lešenie, nakoľko Svätý hrob bol rekonštruovaný. Po vyše hodiny čakania v dlhom zástupe putujúcich pútnikov z rôznych častí sveta sme sa dostali dnu. Za nami boli pravoslávne pútničky z Ruska, ktoré spievali ruské piesne. Rusky mali z úcty na hlavách šatky, aj ramená a

Mozaika znázorňujúca ukladanie tela Ježiša Krista na kameň pomazania a jeho uloženie do hrobu, Golgota

telo mali zahalené. Nad hrobom neustále horí 42 lúč - trinásť za rímskokatolíkov, gréckokatolíkov, Arménov a štyri za Koptskú cirkev. „Jozef vzal telo, zavinul ho do čistého plátna a uložil do svojho nového hrobu, ktorý si vytesal do skaly.“ (Mt 27,59-60) Prvá miestnosť vo vnútri Hrobu je Kaplnka Anjela. „Na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a střípli.“ (Mk 16,5) Vstup do Svätého Hrobu strážil františkánsky mních, ktorý pútnikov púšťal dnu len po troch. Pred vstupom do Svätého hrobu sme sa museli zohnúť, lebo vchod bol nízky. Nad miestom, kde ležalo telo Pána Ježiša, je mramorová mozaika vzkrieseného Ježiša Krista. Večer sme sa potom vrátili do Betlehema.

Na druhý deň sme ráno ešte navštívili predmestie Betlehema - Pole pastierov. Žijú tu

Pole pastierov, predmestie Betlehema

prevažne kresťania. Tu sa zjavil pastierom anjel a odtiaľto nasledovali pastieri hviezdou do mesta. Do maštale, kde sa narodil Ježiško. V jaskyni sme mali sv. omšu a zaspievali sme si tu aj Tichú noc. Na oltári bolo Jezuliatko, ktoré pútnici prinášajú do svojich chrámov po celom svete. Jezuliatko zo Svätej Zeme do našej farnosti priniesol aj otec Dian. Cestou do Tel Avivu sme navštívili židovskú moshavu - niečo ako u nás poľnohospodárske družstvo. Bol tam obchod s kóšer produktmi - to znamená tovar, v ktorom nie sú žiadne farbivá.

Kóšer kvalitu kontrolujú rabíni. Kúpili sme si tam vína, ale aj olivové oleje. Za obchodom sa nachádza svätyňa - kostol, na ktorom je na streche socha Nebeskej matky Panny Márie.

Ďakujem Pánu Bohu, že som mohol navštíviť Izrael a miesta, kde Pán Ježiš žil a učil, konal zázraky a uzdravoval chorých. Betlehem, miesto jeho narodenia, Galileu a Galilejské jazero, kde stretol učeníkov a aj sa s nimi plavil na lodi a kde ustanovil primát sv. Petra. Horu Tábor, kde sa premenil, aby upevnil vieru niektorých učeníkov. Nazaret, kde sa Panne Márii zjavil archanjel Gabriel a zvestoval jej, že počne z Ducha Svätého. Rieku Jordán, kde Pána Ježiša krstil Ján Krstiteľ a začal svoje verejné účinkovanie. Najviac ďakujem, že som mohol navštíviť sväté mesto Jeruzalem. Miesto, kde ho vítali palmovými ratoľestami, kde jedol poslednú večeru, kde sa

pre nás potil krvou v Getsemanskej záhrade, pevnosť Antonia, kde bol bičovaný a trním korunovaný a kostol Božieho hrobu, kde bol ukrižovaný na Golgote a na tretí deň vstal z mŕtvych. Mesto, odkiaľ vystúpil na nebesia. Dovŕšil tu Boží plán spásy pre celé ľudstvo, svojou krvou nás vykúpil od hriechov. Spájanie Božieho slova s realitou jednotlivých miest vo Svätej Zemi má pre mňa hlboký význam. Ľahšie môžem pochopiť podobenstvá, cez ktoré nás učil

Kristus a zároveň miesta, kde sa narodil, zomrel a vstal z mŕtvych náš Pán sú hlboko vryté v mojom srdci. Nech dobrotivý Pán dá milosť, aby premena, ktorá sa udeje v každom srdci človeka, bola trvalá a hodná aj tých najväčších obetí.

Peter A.

Ranná homília pápeža Františka:

Pôstne obrátenie spočíva v konkrétnych skutkoch

Zanechajte zlo, naučte sa konať dobro a nechajte sa viesť Pánom. To je cesta pôstneho obrátenia, ktorú dnes na omši v Dome sv. Marty pápež František predostrel veriacim. Vo svojej homílii sa nechal inšpirovať prvým čítaním z proroka Izaiáša (Iz 1,10.16-20) a z Evanjelia podľa Matúša (Mt 23,1-12). Obrátenie sa podľa slov Svätého Otca preukazuje najmä v konaní „konkrétnych skutkov“ lásky.

„Každý z nás robí každý deň niečo zlé.“

Biblia dokonca hovorí, že „aj ten najsvätejší hreší sedemkrát za deň,“ vysvetlil na úvod svojej kázne pápež František. Problém spočíva v tom, aby sme si „nezvykli na život týchto zlých skutkov“ a vzdialili sa od toho, čo „jedom zabíja dušu“, robí ju malou. A teda, aby sme sa naučili konať dobro, vysvetlil Svätý Otec:

„Nie je jednoduché konať dobro: musíme sa to naučiť, vždy. A učí nás on. Takže: učte sa. Ako deti. Na ceste života, kresťanského života sa učí každý deň. Treba sa učiť každý deň vykonať niečo, byť lepšími než ten predchádzajúci deň. Učiť sa. Vzdialiť sa od zla a učiť sa konať dobro: to je pravidlo obrátenia. Lebo obrátiť sa neznamena ísť k nejakej víle, ktorá nás s magickou paličkou obráti: nie! Je to cesta. Je to cesta zanechania niečoho a učenia sa.“

Na to, aby sme zanechali zlo a naučili sa konať dobro, ktoré sa prejavuje v konkrétnych skutkoch, je podľa slov Svätého Otca Františka potrebná odvaha a pokora:

„On, Pán, tu hovorí tri konkrétne veci, je ich však mnoho: hľadajte spravodlivosť, pomôžte utláčanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu... [Sú to] konkrétne veci.

Konať dobro sa dá naučiť skrze konkrétne skutky, nie slová. Skutkami... Preto Ježiš v evanjeliu, ktoré sme počuli, karhá túto vládnucu triedu izraelského ľudu, lebo «hovoria, ale nekonajú», nepoznajú konkrétnosť. A ak niet konkrétnosti, nemôže dôjsť ani k obráteniu.“

Prvé čítanie z knihy proroka Izaiáša prináša pozvanie od Pána: «*Podťe, pravoťme sa!*». Slovo «*podťe*», vysvetlil na záver svojej ranej homílie pápež František, je to isté slovo, ktorým sa Ježiš prihovárал ochrnutým, ako aj Jairovej dcére, či synovi Naimskej vdovy. A Ježiš nás nenecháva samých, podáva nám svoju ruku, aby „*sme vstali*“. Je pokorný a skláňa sa, aby nám povedal: „*Podťe, pravoťme sa*“, dodal Svätý Otec.

„*Boh s nami kráča, aby nám pomohol, aby nám vysvetlil veci, aby nás vzal za ruku*“; Pán je schopný „*urobiť tento zázrak*“, ktorým je „*naša premena*“, a to nie zo dňa na deň, ale postupnou cestou:

„*Pozvanie k obráteniu: zanechajte zlo, naučte sa konať dobro... Hore sa, vstaňte, podťe ku mne, pravoťme sa a kráčajme vpred*! - „*Ale keď ja mám toľko hriechov...!*“ - „*Netráp sa: keby tvoje hriechy boli ako šarlát, zbeležú sťa sneh*!“. A to je cesta pôstneho obrátenia. Jednoduchá. Je to Otec, ktorý hovorí, je to Otec, ktorý nás má rád, ktorý nás má veľmi rád. Sprevádza nás na tejto ceste obrátenia. Jediné, čo od nás žiada je, aby sme boli pokorní. Tak ako Ježiš hovorí zákonnikom: «*Kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený*».“

sk.radiovaticana.va

Križ všetko križuje a prináša obnovu

Nie je dôležité, odkiaľ prichádzame, naše kroky sa križia. Nie je podstatné, na ktorú svetovú stranu sa vydáme, naše cesty sa zídu v križi. Na križovatkách týchto ciest sa dotýka naša cesta križovej cesty Ukrižovaného. K životnej púti patrí aj zastávka posledná - zastávka smrti. Rozpínajúc sa medzi nebom a zemou, medzi Bohom a človekom, stáva sa križ mostom ponad priepasti.

Znak križa hovorí svojou vlastnou rečou. Ak sa pozriem na križ, ak čítam jeho posolstvo, zisťujem, že: Boh nie je studená, mĺkva nebeská moc, ktorá nám spokojná sama so sebou udeľuje zhora rady. V Ukrižovanom zobral Boh na seba podobu zmučenej bytosti. Zahynul pribitý na križi, nahý, zosmiešňovaný, bitý. Križ hovorí: Na vlastnom tele pocítil, čo ľudí trápi a čoho sa boja. Boh nám je vo všetkej núdzi nablízku.

Cesta ľudstva je ešte dnes cestou križovou. Deň za dňom na nej pribúdajú nové zastavenia. Nielen Rimania križovali. My všetci odsudzujeme a križujeme: zosmiešňujeme ľudí, odpisujeme ich, ničíme: „Si totálne zastaralý!“ - „Si ešte príliš mladý!“ - „Ty mi už nemáš čo povedať!“ Každý deň niekoho zraníme a ukrižujeme. Je človek naozaj taký? BERTOLT BRECHT vraví: „Raz niekto povedal kameňom: staňte sa ľudskými! A kamene odpovedali: Ešte nie sme dosť tvrdé.“

Jestvuje mnoho javísk moderných ukrižovaní. Nespočetné obete teroristických útokov vo svete, úmrtí spôsobených dopravnými nehodami, vzrastajúce počty samovrážd... Sú to len čísla? Nad osudom jednotlivca sa pritom nezamýšľame. Jestvuje mnoho javísk

moderných ukrižovaní. Dve tretiny ľudí žijú pod úrovňou existenčného minima. Všeobecne známa skutočnosť. Ale čo proti tomu robím? Ak sa pozriem na križ, neznamená to pre mňa: odovzdane znášať bolesť. Naopak: pohľad na križ znamená: trpiacich zbavovať ich utrpenia, snímať ľudí z križa. Naša odpoveď znie: pomôcť niesť bremeno všade, kde stretneme ľudí nesúcich križe dnešnej doby. Súciť sám o sebe nestačí. Vzniesť protest iba slovami tiež nie. Musíme sa postaviť k nim, na ich stranu. Každý čin lásky mení svet.

Čo mi zostane zo života? Zostane len to,

ZAMYSLENIE

čo som dal z lásky. Lebo lásku človeka nemožno pochovať. Aj vtedy, keď ukrižovali Ježiša, zdalo sa, že im ich zámer vyšiel, že s Ježišom skoncovali. Ježiša, ktorý dal svoj život, aby zachránil druhých, spasil Boh. Ukrižovaný žije.

Aby mohol človek snímať ľudí z križa, musí sa niekedy vzoprieť a prekonať sám seba. O tom píše aj LOTHAR ZANETTI vo svojej básni:

Križ Ježiša Krista
križuje to, čo je
a všetko obnovuje

Čo sa nikto neodváža, musíte spraviť práve vy,
čo nikto nepovie, musíte povedať vy,
na čo nikto nepomyslí, na to sa odvážte myslieť

a s čím nikto nezačne,
musíte vy do konca doviest'

Ak nikto nepovie áno, povieť ho vy,
ak nikto nepovie nie, povedzte ho vy,
keď všetci pochybujú, odvážte sa veriť,
keď všetci spolu činia, stojte sami.

Kde všetci chvália, buďte rozvážni

a kde si robia posmech, tam buďte vážni,
kde každý hrabe, nebojte sa dávať,
tam kde tma je, nemajte strach zažať.

Križ Ježiša Krista
križuje to, čo je
a všetko obnovuje.

(Z knihy Ericha Purka: Menej je viac)

Pápež František: „Ježiš Kristus vstal z mŕtvych!“ „Láska porazila nenávisť, život zvíťazil nad smrťou, svetlo rozohnalo temnoty!“

Ježiš Kristus sa z lásky k nám vyzliekol zo svojej Božej slávy, zriekol sa seba samého, prijal podobu sluhu a ponížil sa až po smrť, a to smrť na kríži. Preto ho Boh povýšil a urobil ho Pánom celého vesmíru. Ježiš je Pán!

Svojou smrťou a zmŕtvychvstaním Ježiš ukazuje všetkým cestu života a šťastia: touto cestou je pokora, ktorá v sebe zahŕňa poníženie. Toto je cesta, ktorá privádza k sláve. Iba ten, kto sa poníži, môže smerovať k «tomu, čo je hore», smerom k Bohu (porov. Kol 3,1-4). Pyšný človek pozerá „zhora nadol“, pokorný hľadá „zdola nahor“.

Vo veľkonočné ráno Peter a Ján upozornení ženami utekali k hrobu a našli ho otvorený a prázdny. Pristúpili teda a «naklonili sa», aby vstúpili do hrobu. Na vstúpenie do tajomstva je potrebné sa „nakloniť“, znížiť sa. Iba ten, kto sa zníži, chápe Ježišovo oslávenie a môže ho nasledovať po jeho ceste.

Svet nabáda presadiť sa za každú cenu, konkurovať, získavať na postavení... Ale kresťania sú skrze milosť Krista, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, púčkami iného ľudstva, v ktorom sa snažíme žiť pre vzájomnú službu, nebyť arogantnými, ale ochotnými a úctivými.

Toto nie je slabosť, ale pravá sila! Kto nesie v sebe Božiu silu, jeho lásku a jeho spravodlivosť, nepotrebuje používať násilie, ale hovorí a koná so silou pravdy, krásy a lásky.

Od vzkrieseného Pána si dnes vyprosujeme milosť nepodľahnúť pýche, ktorá živí násilie a vojny, ale mať pokornú odvahu odpustenia a pokoja. Víťazného Ježiša prosíme o úľavu v utrpení toľkých našich bratov, prenasledovaných pre jeho meno, ako aj všetkých, ktorí nespravodlivo trpia následkami konfliktov a násilností, ktoré sa dejú. Je ich tak mnoho.

Ježiš Kristus, stelesnenie Božieho milosrdenstva, z lásky zomrel na kríži a z lásky vstal z mŕtvych. Preto dnes voláme: Ježiš je Pán!

Jeho zmŕtvychvstaním sa naplno uskutočňuje prorocko žalmu: Božie milosrdenstvo je večné, jeho láska trvá naveky, už viac neumiera. Môžeme mu naplno dôverovať a vzdávať vďaky, pretože kvôli nám zostúpil až do najhlbšej priepasti.

Zoči-voči duchovným a morálnym priepastiam ľudstva, zoči-voči prázdnotám v srdciach, ktoré spôsobujú nenávisť a smrť, iba nekonečné milosrdenstvo nám môže

darovať spásu. Iba Boh môže svojou láskou vyplniť tieto prázdnoty a priepasti, a nedovoliť, aby sme utonuli, lež aby sme ďalej spoločne kráčali do krajiny slobody a života.

Radostná zvesť Veľkej noci - ukrižovaný Ježiš tu nie je, lebo vstal (porov. Mt 28,5-6) - nám dáva potešujúcu istotu, že priepasť smrti bola prekročená, a tak boli porazené žiaľ, nárek a bolesť (porov. Zjv 21,4). Pán, ktorý pretrpel opustenie svojich učeníkov, ťarchu nespravodlivého odsúdenia a hanbu potupnej smrti, nám teraz dáva účasť na jeho nesmrteľnom živote a pohľadom lásky a súcitu hľadá na hladných, smädných, pocestných i väznených, vydedených a odhodených, obeť útlaku a násilia. Svet je plný ľudí trpiacich na tele i na duši, kým denníky sú plné krutých zločinov, nezriedka sa odohrávajúcich za domácimi múrmi a ozbrojených konfliktov širokej škály, ktoré vystavujú celé národy nevýslovným skúškam.

Posolstvo života, ktoré zaznelo z úst anjela pri prevrátenom kameni v hrobe, nech premôže tvrdosť srdc a napomáha plodnému stretnutiu národov a kultúr.

Pán Ježiš, náš pokoj (Ef 2,14), ktorý zmŕtvychvstaním premohol zlo a hriech, nech nás slávením Veľkej noci podnecuje byť nablízku obetiam terorizmu, zaslepenej a krutej formy násilia, ktoré neprestáva prelievať nevinnú krv v rôznych častiach sveta. Zbraňami lásky Boh porazil egoizmus a smrť. Jeho Syn Ježiš je bránou milosrdenstva, dokorán otvorenou pre všetkých.

Kristovo zmŕtvychvstanie, zvesť života pre celé ľudstvo, zaznieva po stáročia a pozýva nás, aby sme nezabúdali na mužov i ženy, ktorí hľadajú lepšiu budúcnosť, na stále početnejší zástup migrantov a utečencov - medzi nimi mnohé deti - ktorí utekajú pred vojnou, hladom, chudobou a

sociálnou nespravodlivosťou.

V tento slávnostný deň „*nech sa raduje zem zaplavená toľkým jasom*“ (porov. Veľkonočný chválospev), a predsa toľko týraná a ponížovaná nenásytným, ziskuchtivým vykorisťovaním, ktoré prekrúca rovnováhu prírody. Myslím najmä na oblasti zasiahnuté dôsledkami klimatických zmien, ktoré nezriedka vyvolávajú suchá či prudké povodne, s následnými potravinovými krízami v rôznych častiach planéty.

S našimi bratmi a sestrami, prenasledovanými pre vieru a vernosť Kristovmu menu a zoči-voči zlu, ktoré zdanlivo prevláda v živote mnohých, opätovne počúvame Pánove slová útechy: „*Nebojte sa! Ja som premohol svet!*“ (Jn 16,33). Dnes je žiarivý deň tohto víťazstva, pretože Kristus pošliapal smrť a svojím zmŕtvychvstaním dal zažiariť životu a nesmrteľnosti (porov. 2 Tim 1,10). „*On nás vyvedol z otroctva na slobodu, zo smútku do radosti, zo žiaľu k oslave, z tmy na svetlo, z otroctva k vykúpeniu. Preto voláme pred ním: Aleluja!*“ (Meliton Sardský, Veľkonočná homília).

Tým, ktorí v našich spoločnostiach stratili nádej a chuť žiť, starším, ktorých zmohla samota a úbytok síl, mladým, ktorým sa zdá, že sú bez budúcnosti - všetkým znovu adresujem slová Zmŕtvychvstalého: „*Hľa, všetko robím nové... Smädnému dám zadarmo z prameňa živej vody*“ (Zjv 21,5-6). Toto Ježišovo povzbudivé posolstvo nech pomáha každému z nás pustiť sa s väčšou odvahou a s väčšou nádejou do budovania ciest zmierenia s Bohom i s bratmi. Tak veľmi to potrebujeme.

sk.radiovaticana.va

(preklad: Slovenská redakcia VR)

- ak, jb, krátené

Klietka našich hriechov

Jeden starý kňaz prišiel raz v jedno veľkonočné nedeľné ráno do kostola a doniesol so sebou hrdzavú, skrivenú starú vtáčiu klietku, ktorú položil vedľa oltára. Viacerí ľudia v údive nadvihli obočie, keď prehovoril:

Včera som sa prechádzal po meste a uvidel oproti chlapca, ktorý niesol túto klietku. Boli v nej tri malé vtáčiky, trasúce sa chladom a strachom. Zastavil som ho a spýtal sa: „Čo to tam máš, synak?“ „Len pár starých vtákov,“ odpovedal.

„Čo chceš s nimi robiť?“ spýtal som sa. „Zobrať ich domov a hrať sa s nimi,“ odpovedal. „Budem ich dráždiť, aby sa pobili. Stavím sa, že to bude zábavné.“ „Ale skôr či neskôr ich budeš mať dosť a prestane ťa to baviť. Čo urobíš potom?“ „Ale, mám aj zopár mačiek,“ povedalo malé chlapčisko, „rady si na nich pochutia.“ Keď som na moment onemel, zašepkal som: „Koľko chceš za tie vtáky, synak?“

„Čoo??!!! A načo by vám boli, pán farár? Sú to len obyčajné vtáky z poľa. Ani nespievajú - a vôbec nie sú pekné!“ „Koľko?“ - znovu som sa spýtal. Chlapec si ma premeral, ako by som bol bláznivý a povedal: „100 €!“ Siahol som do vrecka a odpočítal peniaze. Na konci aleje, kde bol strom, som klietku otvoril a klopaním na mriežku klietky presvedčil vtáčiky, aby vyleteli. To vysvetľuje prítomnosť tejto klietky v kostole. Viete, drahí veriaci, pripomenulo mi to podobnú situáciu, ktorá sa možno udiala, možno nie, medzi Ježišom a diablom. Satan sa totiž práve vrátil z Rajskej záhrady a škodoradostne sa chválil:

„Nuž, Pane, práve som nachytl plný svet ľudí. Nastavil som pascu, starú návnadu - vedel som, že neodolajú. Mám ich všetkých!“ „Čo s nimi budeš robiť?“ spýtal sa Ježiš. Satan odpovedal: „Chaaa, budem sa zabávať! Budem ich učiť, ako sa sobášiť a rozvádzať, ako sa majú nenávidieť a škodiť si, naučím ich piť, fajčiť a preklínať. Naučím ich, ako vynájsť pušky a bomby a navzájom sa zabíjať. Už sa teším na tú zábavu!“ „A čo urobíš potom?“ spýtal sa Ježiš. „No ja už nič,

oni sami sa postupne otočia tebe chrbtom a budú sa od teba vzdalovať čoraz viac a viac, tak ako ja... pôjdu do zatratenia!“ hrdo sa vypol Satan. „Ja ich privediem späť, zachránim ich...“ povedal ticho Ježiš. „Hádam by si tých ľudí nechcel?! Niet v nich ani štipky dobra. Keď si ich vezmeš, budú ťa len nenávidieť. Naplňujú na teba, budú ťa preklínať a zabijú ťa! Určite ich nechceš! Budeš im musieť dať dôkaz lásky, ktorý ich privedie späť...“ „Ja viem,“

opäť sa ticho ozval Ježiš. Satan pozrel na Ježiša a zaškeril sa: „Bude ťa to stáť každú tvoju slzu a všetku tvoju krv!“ výstražne zasipel. Ježiš povedal: „Urobím čokoľvek, aby som ich zachránil, pretože ich milujem. Nemôžem inak...“ a daroval dôkaz ľuďom.

Kňaz mlčky zdvihol klietku, otvoril na nej dvierka a ticho povedal: „Klietka je otvorená, bratia a sestry. Zachránený bude len ten, kto uverí Ježišovi, že všetko zaplatil a netreba už nič platiť, len uveriť, oľutovať a vrhnúť sa mu z klietky do slobodného náručia jeho lásky...“

prevzaté z internetu

Bambus a jeho obeta

V jednej záhrade plnej nádherných stromov, kvetov a všemožných rastlín, rástol najkrajší strom zo všetkých navôkol - mohutný bambus, aký doteraz nikto nikde ešte nevidel. Pán záhrady každé ráno, prechádzajúc sa po záhrade, vždy zastavil pri svojom milovanom bambuse, láskal ho a prehováral k nemu tie najkrajšie slová, aké kto kedy počul. Vtáky sa vtedy zlietali z celej záhrady k bambusu, aby si vypočuli nádherné slová lásky, vďaka ktorým bambus ešte viac krásnel, mohutnel a rástol do závratných výšok. V jedno ráno však Pán prišiel zamyslený s akousi škvrnou bolesti na jeho tvári.

Bambus hneď vycítil smútok svojho Pána a rýchlo sklonil svoju korunu blízko k svojmu Pánovi, aby ho krásou svojich listov a kvetov potešil a rozveselil. Pán však povedal bambusu: „Môj milovaný bambus. Vieš, že ťa veľmi milujem.“ „Áno, môj Pane, viac ako čokoľvek na svete,“ s radosťou, ale aj obavou o svojho Pána bambus odpovedal. „Chcel by som ťa použiť na vznešený a veľký cieľ,“ povedal Pán s vážnosťou a vznešenosťou. „Použi ma, môj Pán, použi na čokoľvek. Som pripravený ti slúžiť,“ zatriasol sa od veľkej radosti bambus. Tak predsa prišla jeho hodina a on môže byť svojmu Pánovi nápomocný. Ako veľmi túžil po tomto okamžiku. Konečne sa bude jeho krása ešte viac skvieť. „Aby som ťa mohol použiť,“ pokračoval Pán záhrady, „musím ťa spíliť.“ „Spíliť?“ zdúpnel bambus. To znamená, že celá jeho krása a majestátnosť, do ktorej sa celé roky snažil dorásť do závratných výšok bude nanič a v jednom okamihu bude zničená? To Pán určite nemyslí vážne. To nie! On si predstavoval inú užitočnosť, takú, aká nezničí jeho majestátnosť. Bambus zmlkol a spolu s ním zmlkli aj všetky vtáky v záhrade, prilietajúce si vypočuť ďalší rozhovor Pána so svojím milovaným bambusom. Po ťažkom a namáhavom tichu bambus pozdvihol svoju skleslú korunu k Pánovi a ledva počuteľným šepotom k nemu prehovoril: „Tak ma zotni, môj Pane. Ak len takto ma budeš môcť použiť, píš a rúb. Pre teba urobím všetko. Viem, že ma miluješ.“

Pánova tvár sa však nerozjasnila radosťou. „Môj milovaný bambus. Vieš, že ťa milujem viac

ako všetky stromy na svete,“ pokračoval s ešte väčším smútkom Pán záhrady, pozerajúc na bambus s takou láskou v očiach, akú ešte nikdy v jeho očiach bambus nezazrel. „Áno, môj Pane, viem to... Prečo sa to pýtaš znovu?“ s dôverou, no opatrne sa opýtal bambus. „Aby som ťa mohol použiť, musím orezať všetky tvoje konáre.“ „Moju nádhernú korunu?“ zasipel s bolesťou v srdci bambus. To nie, to je už veľa! Nech si Pán berie čokoľvek, no nech nezničí moju nádhernú korunu z krásnych listov a ešte krajších kvetov, ktoré potešovali všetkých navôkol. Nie, prečo chce Pán zničiť to najkrajšie, čo si tak pestoval dlhé roky? Prečo? Zmlkol bambus a s ním od údivu a bolesti stíchli všetky stromy v záhrade. Aj vietor sa od prekvapenia zastavil a načúval, čo sa bude diať. Po dlhej chvíli naplnenej bolesťou oboch - bambusu aj jeho Pána, bambus už nepozdvihol svoju korunu, iba ticho zašepal do ticha: „Orež ma, môj milovaný Pane, nech sa stane, ako chceš ty.“

Pánova tvár sa však zastrela ešte väčšími mrakmi bolesti a smútku. „Môj milovaný bambus, vieš, že ťa...“ Ďalej už Pán nemohol pokračovať. Veľká slza sa skotúlala po jeho líci a dopadla na korunu bambusu. Horúca slza prebudila bambus zo smútku nad sebou do novej bolesti a starosti o svojho milovaného Pána. „Áno, viem... viem, ako nikdy predtým, že ma miluješ, môj Pane...“ pomohol bambus svojmu Pánovi a svojou korunou osušil jeho tvár od slz. „Chcem ti byť nápomocný, môj Pane, vo všetkom, ako to ty chceš, lebo viem, že ma miluješ... áno, chcem...“ Ťažko ale predsa zdvihol Pán svoje oči k svojmu milovanému bambusu a vtedy zazrel bambus v jeho očiach bolesť tak veľkú, akú nikto nikdy nezazrel v ľudských očiach. „Aby som ťa mohol použiť,“ zašepal Pán bambusu, „musím ťa rozrezať a z tvojho vnútra vytrhnúť tvoje srdce.“ Ako dýka do srdca sa zabodli slová Pána hlboko do duše bambusu a zrazili ho na kolená. Tentoraz sa bambus nezmohol na jediné slovo a celá záhrada, všetky vtáky i zvieratá, vietor i slnko sa ponorili do mora bolesti a smútku. V obrovskom tichu, ktoré ako balvan ležalo na srdci všetkých, zaznel po dlhej

chvíli bambusov ledva počuteľný, no rozhodný hlas: „Urob, ako chceš, môj milovaný... Odovzdam sa ti celý,“ dokončil bambus a jeho koruna sa zjednotila s náručím jeho milovaného Pána.

A tak Pán s bolesťou milovaného vzal pílu a spílil milovaný bambus, orezal jeho konáre, rozrezal ho na polovice a vytrhol mu srdce. Potom zanesol obidve časti bambusu k neďalekému bohatému prameňu čistej osviežujúcej vody. Koniec jednej polovice bambusu priložil k prameňu a pod jej druhý

koniec položil druhú polovicu a namieril prúd vody, pretekajúcej bambusom, na neďaleké vyschnuté polia. Tie zavlažené vodou z prameňa v poslednej chvíli znova ožili a priniesli Pánovi bohatú úrodu.

Tak sa stal úplne zničený bambus, hoci skolený, obrezaný, rozpolený s vytrhnutým srdcom obrovským požehnaním nielen pre pole a úrodu na ňom, ale aj pre všetkých ľudí v krajine jeho Pána, ktorí vďaka bambusu nezomreli hladom, ale prežili dlhé obdobie sucha.

www.misie.sk

Toto je noc

Je to úžasný čas, v ktorom chrámom zaznieva „Toto je noc“... Je to úžasný čas, v ktorom slávime Ježišovo zmŕtvychvstanie a radujeme sa z víťazstva, ktoré patrí naplno nám.

Veď v tom víťazstve je miesto pre nás, miesto pre mňa. To, o čom čítame mnohorakým spôsobom v statiach o stvorení človeka je príležitosťou plakať a trápiť sa, ako sa celými dejinami človeka šliape po existencionalnej túžbe po naplnení človeka. A tragédia je o to väčšia, že ten, kto šliape, je človek sám...

Aké krásne, keď z Písma čítame, že Boh toto všetko prekračuje a volá človeka, aby zmluvu s ním uzatvoril a aby spolu s ním kráčal, svoj vzťah obnovil. Krásne, ale zároveň pre slabosť človeka i ťažké... Veď človek vždy viac a viac počúva a chápe, že nie on sa vrátiť dokáže, ale že Boh sa o obetu postará, aby bola zachránená existencia človeka.

Boh sa stará... Koľkokrát to Izrael zažil vo svojich dejinách? Asi najsilnejším uvedomením tohto faktu bolo vyslobodenie z Egypta a prechod cez Červené more, v ktorom Pán mocným spôsobom ukazuje, že je Bohom slobody, ktorý z lásky a milosrdenstva zachraňuje človeka zo smrti a otroctva.

Odvtedy už veľa vody pretieklo a storočí ubehlo; Izrael i celý svet znovu i znovu skusoval, že vztýčené Božie rameno a mocná Božia ruka nestačí. Teda vonkajšia pomoc nestačí, aby sa človek zmenil, aby sám sa k Bohu vrátil a vyslobodil sa z väčšieho jarma - jarma hriechu, revolty a večnej smrti človeka.

A znovu zaznieva: Boh sa stará... Na mieste

prastarého vrchu Morja, tam na jeruzalemskom súvrší, na Golgote, sa Boh definitívne postaral, keď On sám obetu dal, svojho Syna obetoval, aby bol zachránený syn i dcéra človeka.

Obeta, pred tajomstvom ktorej sme na Veľký piatok stáli a k Ježišovmu krížu prichádzali. Obeta, ktorej veľkosť až v sláve zmŕtvychvstania prežívame, keď naplno vnímame:

- že cez zmŕtvychvstanie Boh svedčí, že je to obeta Spravodlivého, obeta prijatá, ktorá má moc zmyť akýkoľvek hriech sveta;

- že Ježiš je Boží Syn a Pán, Kristus, ktorý nám nielen odpúšťa, ale i nový život v moci Božieho Ducha prináša. A to je cesta nášho víťazstva, keď v moci Ducha Svätého môžeme Krista nasledovať a novým, Božím ľudom sa stať.

Završené mystérium, o ktorom píšeme, počúvame, ktoré poznávame... Stačí to? NIE, to nemôže stačiť, aby sme moc tohto mystéria zažili. Treba počúvať slová Písma, treba prijať Ježiša ako svojho Spasiteľa a Pána; v moci sviatostí si vyzliecť starého človeka podľa Adama kráčajúceho v hriechu a ľudskej slabosti a obliecť si nového, podľa Krista stvoreného v Božej spravodlivosti a láske.

Toto je noc... Áno, ALE: toto je aj nový deň, nový počiatok, nová možnosť kráčať s Ježišom a zažiť moc lásky, ktorú nám On sám dáva a jarmo človeka prekonáva. NEBOJME SA vo svojom živote stretnúť zmŕtvychvstalého Ježiša, do života ho pozvať a s ním žiť. Je úžasný, mocný a predsa nám veľmi blízky, chce s nami kráčať počas všetkých dní nášho života.

Peter Šantavý

Čo pre vás znamená Veľká noc?

Istá novinárka sa podujala urobiť anketu na tému: „Čo pre vás znamená Veľká noc?“

Náhodne vybraní ľudia na ulici dávali rozličné odpovede: Niekoľko voňných dní... nákupy... šibačka... stres... veľké upratovanie... dovolenka...

Odpovede spomínanú novinárku neuspokojili. Už sa chcela vzdať, keď zbadala malé dievčatko vychádzajúce s kyticou z kvetinárstva. Spýtala sa teda aj jej: „Čo pre teba znamená Veľká noc?“

Dievčatko po chvíľke rozmýšľania povedalo: „Veľká noc pre mňa znamená toľko ako nový život. Ježiš Kristus zomrel za nás na kríži a na Veľkú noc vstal z mŕtvych. Tým nám povedal, že aj my raz vstaneme z mŕtvych a budeme mať nový život. Na Veľkú noc máme myslieť aj na to, že smrťou sa všetko nekončí.“

Novinárku zarazila odpoveď, ktorá zaznela z ešte detských úst. Spýtala sa teda: „Povedala ti to azda tvoja mamička?“

Dievčatko prikývlo: „Áno, to mi ona povedala krátko predtým, ako minulý rok, práve na Veľkú noc zomrela.“ Chvíľu zápasila so slzami a pokračovala: „Teraz jej idem odniesť na hrob kvietky. Ale ona je stále v mojej blízkosti, to viem! Lebo ona žije ďalej, aj keď zomrela.“ Novinárka ešte dlho premýšľala o slovách tohto dievčatka. Jasne cítila, že toto dieťa z opýtaných najlepšie pochopilo zmysel veľkonočných sviatkov.

A ako chápeme my poslanstvo Veľkej noci? Ak nám doteraz azda unikalo, práve teraz je pravá chvíľa, aby sme túto radostnú zvesť prijali a pevne v sebe zakotvili. Len viera v zmŕtvychvstanie dá totiž zmysel našej každodennej námahe. Jedine v jej svetle pochopíme, čo je pomíňajúce a čo večné, čo bezvýznamné a čo dôležité. A tak sa veľkonočné poslanstvo pre nás stane cestou k skutočnej plnosti života - k večnému životu s Bohom.

zdroj: www.rkruskov.com

Živý chlieb

Ak nemáš dost síl,
neješ ten správny chlieb,
a tak nemáš na útrapy duše
ten správny liek.
Skús teda na slávu Ježiša
okúsiť Chlieb života.
To je ten správny chlieb,
čo vyživí ti dušu,
neurobí z teba Judáša,
no dušu tvoju povznáša k Tomu,
ktorý dal ti chlieb z poslednej večere,
keď bol ešte na zemi
a hlásal aj o tom,
ako môžeš byť spasený.
Len On môže dušu tvoju spasiť,
ty by si sa mal k nemu hrdo hlásiť.
To On za teba smrť i diabla premohol,
tak povedz Mu:
„Pane môj, ja Ti ďakujem,
že si mi vždy pomohol!
Ty, Pane môj,
to Ty si liek na každý bôľ.“

Eva Č.

Láska

Prišiel do Jeruzalema,
krásny, svätý,
kto mohol vedieť, že prišiel zmeniť svety?
Kto mohol vedieť, že je to On,
v ktorom sila spočíva v slabom,
kde šťastie je ukryté v chudobe
a kde smrť ziskom je?
Lahko povedané,
ťažko pochopené,
kto z nás sa rodí v Novom Zákone?
Kto je schopný pochopiť Jeho myslenie?
A najmä lásku z kríža,
kde povedané všetko je.
Stačí veriť, dúfať a najmä milovať,
aby sme mohli na zemi existovať.
Trojjediná Láska Božia
v nás je dokonalý spôsob milovania.

Eva Č.

Fb:
Habemus Papam
- Sv. Otec
František

**Priniesol všetkým Božiu lásku,
ktorá zachraňuje.
Ježiš nepriniesol nenávisť,
nepriniesol nepriateľstvo:
❤️ priniesol nám lásku! ❤️
Obrovskú lásku, srdce otvorené
pre všetkých, pre všetkých nás!
Lásku, ktorá zachraňuje!**
Pápež František